

večer k nam; dojde več odličnih znancev. — Kaj pa mislite, da jutri novine prinesó o našem balu?“ —

„Mnogo lepega in slovitega. Govoril sem že o tej stvari z nekaterimi novinarskimi poročevalci; z Vašim dovoljenjem storim, da se bode tudi o Vašem buketu poročalo, kakor sem Vam o njem govoril.“

„Veste, to bi pač druge zavidne ljudi jezilo in žalilo; — vender storite, kakor se Vam najboljše dozdeva. Na svidenje, jutri večer!“ —

(Dalje prih.)

Zakaj se smiliš mi?

*Z*a selom sem hodila,
Ob cvétnatih vrtéh,
Pa tebe, roža, našla
Na prašnih cestnih tleh.

Pohojena cvetica
Zakaj se smiliš mi?
Zakaj li tiho solzo
V okó ti siliš mi?

Kakó, kakó ti krasno
Nekdaj cvetela si,
Med sêstrami na gredi
Lepó duhtela si!

Pa vtrgal te je nékdo
Ob vrtih tod gredóč,
Ko duh in cvet okusil —
Zagnal te v prah je proč!

Zakaj, zakaj pač solze
V okó ti siliš mi?
Oj roža zapuščéna,
Zakaj se smiliš mi?

Gorazd.

